

Ο ναυτικός

Ο θεός του Κώστα ήταν ναυτικός. Χρόνια ολόκληρα έφαγε τη θάλασσα με το κουτάλι.

Από μικρό τον καλούσε η θάλασσα. Στην ξηρά ένιωθε έξω από τα νερά του.

Γέρος πια γύρισε στο νησί, όταν τον είδε ο Κώστας ξαφνικά μπροστά του έπεσε από τα σύννεφα. Τον έσφιξε στην αγκαλιά του και τον καλωσόρισε λέγοντας: «σαν τα χιόνια θείε μου».

Χρύσα Ζήσαρου
2ο Δημοτικό Σχολείο
Συκεών Θεσσαλονίκης
Τάξη Γ1

Η συμφιλίωση

«Τα έκανες θάλασσα» άκουσα τη μαμά μου να φωνάζει.

Μου ζήτησε να κάνω μια δουλειά αλλά εγώ πέρα βρέχει. Ήπια το αμίλητο νερό για να μη φάω τιμωρία.

Η μαμά ήταν άνω ποταμών. Φώναζε, τσίριζε, χαλούσε τον κόσμο.

Εγώ για να θολώσω τα νερά έκανα πως τάχα δάκρυσα. Σκέφτηκα ότι ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται και δειλά δειλά πήγα να της δώσω ένα φιλάκι.

Γιώργος Κάνουρας
2ο Δημοτικό Σχολείο
Συκεών Θεσσαλονίκης
Τάξη Γ1

Το ψάρεμα

Μια μέρα πήγα με τον Αστέριο, τον ξάδερφο μου στη θάλασσα για να ψαρέψουμε. Ο Αστέριος φοβόταν ότι δεν θα τα καταφέρουμε, έλεγε ότι τα θα κάνουμε θάλασσα. Του απάντησα να μην στενοχωριέται και δεν πρόκειται να κάνουμε μια τρύπα στο νερό.

Τελικά πιάσαμε πολλά ψάρια, γίναμε όμως και μούσκεμα από τα κύματα. «Είδες» του είπα «πνίγεσαι σε μια κουταλιά νερό». «Δεν ήξερα ότι ήταν τόσο εύκολο» μου απάντησε ο Αστέριος. Εκείνη την ώρα άρχισε να βρέχει «ο βρεγμένος δε φοβάται τη βροχή», φωνάξαμε μ' ένα στόμα μια φωνή και οι δύο.

Κωνσταντίνος Πορλιδής
2ο Δημοτικό Σχολείο
Συκεών Θεσσαλονίκης
Τάξη Γ1

Να το πάρει το ποτάμι

Κάθε μέρα μαθαίνω το μάθημα της ιστορίας νεράκι, η γλώσσα μου τρέχει σαν τα γάργαρα νερά του ποταμού, λέει η μαμά. Μια μέρα όμως η δασκάλα μας ρώτησε κάτι και δεν το ήξερα, φοβήθηκα ότι τα έκανα θάλασσα. Δεν ήμουν όμως η μόνη, κανένας δεν ήξερε την απάντηση. «Να το πάρει το ποτάμι» είπε η κυρία Ελένη. «Ναι, ναι» φώναξα, γιατί είχα αγωνία να μάθω την απάντηση.

Αναστασία Παμπόρη
2ο Δημοτικό Σχολείο
Συκεών Θεσσαλονίκης
Τάξη Γ1

Μια τρύπα στο νερό

Ο φίλος μου ο Μάνος μου ζήτησε να του εγκαταστήσω ένα πρόγραμμα στον υπολογιστή του. Προσπάθησα, αλλά τελικά δεν τα κατάφερα, τα έκανα θάλασσα. Όταν ήρθε ο Μάνος του είπα: «Έκανα μια τρύπα στο νερό». Από τότε ασχολούμαι μόνο με το δικό μου υπολογιστή.

Μίμης Χατζηευθυμίου
2ο Δημοτικό Σχολείο
Συκεών Θεσσαλονίκης
Τάξη Γ1

Το αμίλητο νερό

Στο πάρτι μιας φίλης μου συνάντησα ένα κορίτσι πολύ μοναχικό. Καθόταν σε μια γωνιά του δωματίου στενοχωρημένη και σκεφτική. Δε συμμετείχε καθόλου στα παιχνίδια των φίλων της, ούτε στους χορούς και στα τραγούδια. Ενώ όλοι διασκέδαζαν και ήταν χαρούμενοι το κορίτσι αυτό καθόταν σιωπηλό λες και είχε πει το αμίλητο νερό.

Παναγιώτα Κούτμα
2ο Δημοτικό Σχολείο
Συκεών Θεσσαλονίκης
Τάξη Γ1

